

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1052/2013**ze dne 22. října 2013,****kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

schopnost agentury a členských států odhalovat tato malá plavidla, jakož i schopnost reakce členských států, což přispěje ke snížení počtu úmrtí migrantů.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

(3) V tomto nařízení se uznává, že se po migračních trasách pohybují i osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.

s ohledem na návrh Evropské komise,

(4) Členské státy by měly zřídit národní koordinační centra, aby se mezi nimi navzájem a mezi nimi a agenturou zlepšila výměna informací a spolupráce pro účely ostrahy hranic. Pro náležité fungování EUROSURu je nezbytné, aby všechny vnitrostátní orgány příslušné podle vnitrostátního práva pro ostrahu vnějších hranic spolupracovaly prostřednictvím národních koordinačních center.

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

(5) Toto nařízení by nemělo členským státům bránit v tom, aby svým národním koordinačním centřům svěřily také působnost ke koordinaci výměny informací a spolupráce v oblasti ostrahy vzdušných hranic a ke kontrolám na hraničních přechodech.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) K posílení výměny informací a operativní spolupráce mezi vnitrostátními orgány členských států, jakož i s Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, zřízenou nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽²⁾ (dále jen „agentura“), je nezbytné zřídit Evropský systém ostrahy hranic (dále jen „EUROSUR“). EUROSUR poskytne těmto orgánům a agentuře infrastrukturu a nástroje potřebné ke zlepšení jejich situační orientace a schopnosti reakce na vnějších hranicích členských států Unie (dále jen „vnější hranice“) pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů.

(6) Agentura by měla zdokonalit výměnu informací a spolupráci s dalšími institucemi a subjekty Unie, jako jsou Evropská agentura pro námořní bezpečnost a satelitní středisko Evropské unie, s cílem zajistit co nejlepší využití stávajících informací, kapacit a systémů, které již jsou na evropské úrovni dostupné, jako je například Evropský program monitorování Země.

(2) Praxe cestování na malých plavidlech nezpůsobilých k plavbě na moři dramaticky zvýšila počet migrantů utonulých v oblasti jižních námořních vnějších hranic. EUROSUR by měl podstatně zlepšit operační a technickou

(7) Toto nařízení je součástí evropského modelu integrovaného řízení vnějších hranic a strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie. EUROSUR přispěje rovněž k rozvoji společného prostředí pro sdílení informací (CISE) pro účely ostrahy v námořní oblasti Unie, neboť poskytuje širší rámec pro situační orientaci v námořní oblasti prostřednictvím výměny informací mezi veřejnými orgány v rámci různých odvětví v Unii.

(8) K zajištění toho, aby informace obsažené v EUROSURu byly co nejúplnější a nejaktuálnější, zejména s ohledem na situaci ve třetích zemích, by měla agentura spolupracovat s Evropskou službou pro vnější činnost. Delegace a úřady Unie by za tímto účelem měly poskytnout veškeré informace, které mohou být pro EUROSUR relevantní.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. října 2013.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (9) Agentura by měla poskytnout nezbytnou pomoc při rozvíjení a provozování EUROSURu a případně při rozvíjení CISE, včetně zajišťování interoperability systémů, zejména vytvořením, provozováním a koordinováním rámce EUROSURu.
- (10) Agentuře by měly být poskytnuty vhodné finanční a lidské zdroje potřebné k náležitému plnění dodatečných úkolů, které jsou jí uloženy tímto nařízením.
- (11) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v člancích 2 a 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a v Listině základních práv Evropské unie, zejména respektování lidské důstojnosti, právo na život, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, zákaz obchodování s lidmi, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na přístup k dokumentům, právo na azyl a právo na ochranu proti vystěhování a vyhoštění, zákaz navracení, zákaz diskriminace a práva dítěte. Členské státy a agentura by měly toto nařízení uplatňovat v souladu s uvedenými právy a zásadami.
- (12) V souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004 by úředník pro otázky základních práv a poradní fórum zřízené uvedeným nařízením měli mít přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování lidských práv v souvislosti se všemi činnostmi agentury v rámci EUROSURu.
- (13) Osobní údaje by měly být v evropském situačním obraze a společném předhraničním zpravodajském obraze vyměňovány jen výjimečně. Mělo by se tak dít na základě stávajícího vnitrostátního práva a práva Unie a při respektování jeho specifických požadavků na ochranu údajů. Kde specifitější nástroje, jako je nařízení (ES) č. 2007/2004, nestanoví plný režim ochrany údajů, použijí se směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾ a rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV⁽³⁾.
- (14) K postupnému zavedení EUROSURu v jednotlivých zeměpisných oblastech by měla být povinnost zřídit a provozovat národní koordinační centra uplatněna ve dvou na sebe navazujících etapách: nejprve by se měla vztahovat na členské státy, které se nacházejí na jižních a východních vnějších hranicích, a ve druhé etapě na zbývající členské státy.
- (15) Toto nařízení obsahuje ustanovení o spolupráci se sousedními třetími zeměmi, protože dobře strukturovaná a trvalá výměna informací a spolupráce s těmito zeměmi, zejména v oblasti Středomoří, jsou klíčovými faktory pro dosažení cílů EUROSURu. Je nezbytné, aby jakákoli výměna informací a jakákoli spolupráce mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi probíhala v plném souladu se základními právy, a zejména se zásadou zákazu navracení.
- (16) Toto nařízení obsahuje ustanovení o možnosti úzké spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím, která mohou přispět k lepšímu plnění cílů EUROSURu.
- (17) Při provádění tohoto nařízení by agentura a členské státy měly co nejlépe využívat stávající kapacity z hlediska lidských zdrojů a technického vybavení, a to jak na úrovni Unie, tak i na vnitrostátní úrovni.
- (18) Komise by měla pravidelně posuzovat výsledky provádění tohoto nařízení s cílem určit, nakolik jsou plněny cíle EUROSURu.
- (19) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (20) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽¹⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

- (21) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

- (22) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾. Norsko by mělo zřídit národní koordinační centrum podle tohoto nařízení ode dne 2. prosince 2013.

- (23) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (24) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁸⁾.

- (25) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy ani závazky členských států podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluvy o pátrání a záchraně na moři, Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a jejího protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, Úmluvy o právním postavení uprchlíků, Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a dalších příslušných mezinárodních nástrojů.

- (26) Prováděním tohoto nařízení nejsou dotčeny nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽⁹⁾ ani pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v rámci operativní spolupráce koordinované agenturou.

- (27) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení EUROSURu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni samotných členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společný rámec pro výměnu informací a spolupráci mezi členskými státy a agenturou s cílem zlepšit situační orientaci a posílit schopnost reakce na vnějších hranicích členských států Unie (dále jen „vnější hranice“) pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů (dále jen „EUROSUR“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na ostrahu vnějších pozemních a námořních hranic, včetně monitorování, odhalování, identifikace a sledování nedovoleného překračování hranic a jeho předcházení a zadržování osob nedovoleně překračujících hranice, pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů.

2. Toto nařízení se může vztahovat i na ostrahu vzdušných hranic a na kontroly na hraničních přechodech, pokud tyto informace členské státy dobrovolně poskytnou EUROSURu.

3. Toto nařízení se nevztahuje na žádná právní ani správní opatření přijatá poté, co příslušné orgány členského státu zaznamenají přeshraniční trestné činnosti nebo nedovolené překročení vnějších hranic osobami.

4. Při provádění tohoto nařízení dodržují členské státy a agentura základní práva, zejména zásady zákazu navracení a respektování lidské důstojnosti a požadavky na ochranu údajů. Přednostně se zaměřují na zvláštní potřeby dětí, nezletilých osob bez doprovodu, obětí obchodování s lidmi, osob, které naléhavě potřebují lékařskou pomoc, osob, které potřebují mezinárodní ochranu, osob v tísni na moři a dalších osob ve zvláště zranitelném postavení.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „agenturou“ Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004;
- b) „situační orientací“ schopnost monitorovat, odhalovat, identifikovat a sledovat nelegální přeshraniční činnosti a těmto činnostem porozumět s cílem nalézt dostatečné důvody pro reakci na základě kompilace nových informací a stávajících poznatků a zlepšit schopnost omezovat ztráty na životech migrantů na vnějších hranicích, podél těchto hranic či v jejich blízkosti;
- c) „schopností reakce“ schopnost činit kroky zaměřené na boj proti nelegálním přeshraničním činnostem na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti, včetně prostředků a harmonogramů pro přiměřenou reakci;
- d) „situačním obrazem“ grafické rozhraní, které umožňuje prezentovat v téměř reálném čase údaje a informace získané od různých orgánů, ze senzorů, platforem a jiných zdrojů a které je prostřednictvím komunikačních a informačních kanálů sdíleno s dalšími orgány s cílem zajistit situační orientaci a podpořit schopnost reakce na vnějších hranicích a v předhraniční oblasti;
- e) „přeshraniční trestnou činností“ jakákoli závažná trestná činnost s přeshraničním rozměrem páchaná na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti;
- f) „úsekem vnějších hranic“ celá vnější pozemní nebo námořní hranice členského státu nebo její část vymezená vnitrostátním právem nebo určená národním koordinačním centrem či jiným příslušným vnitrostátním orgánem;
- g) „předhraniční oblastí“ zeměpisná oblast za vnějšími hranicemi;
- h) „krizovou situací“ jakákoli přírodní nebo člověkem způsobená pohroma, nehoda, humanitární nebo politická krize nebo jiná závažná situace, k níž došlo na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti a která může mít významný dopad na ochranu vnějších hranic;
- i) „incidentem“ situace spojená s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností nebo s ohrožením životů migrantů na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti.

HLAVA II

RÁMEC

KAPITOLA I

Složky

Článek 4

Rámec EUROSURu

1. Pro účely výměny informací a spolupráce v oblasti ostrahy hranic a s ohledem na stávající mechanismy výměny informací a spolupráce používají členské státy a agentura rámec EUROSURu, jenž sestává z těchto složek:

- a) národní koordinační centra;
- b) vnitrostátní situační obrazy;
- c) komunikační síť;
- d) evropský situační obraz;
- e) společný předhraniční zpravodajský obraz;
- f) společné využívání nástrojů ostrahy.

2. Národní koordinační centra poskytují agentuře prostřednictvím komunikační sítě informace ze svých vnitrostátních situačních obrazů, jež jsou potřebné k vytvoření a zajišťování funkčnosti evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu.

3. K evropskému situačnímu obrazu a ke společnému předhraničnímu zpravodajskému obrazu poskytuje agentura národním koordinačním centrům neomezený přístup prostřednictvím komunikační sítě.

4. Složky uvedené v odstavci 1 jsou vytvářeny a jejich funkčnost je zajišťována v souladu se zásadami uvedenými v příloze.

Článek 5

Národní koordinační centrum

1. Každý členský stát určí, provozuje a spravuje národní koordinační centrum, jež zajišťuje koordinaci a výměnu informací mezi všemi orgány příslušnými na vnitrostátní úrovni pro ostrahu vnějších hranic, jakož i s ostatními národními koordi-

načními centry a agenturou. Každý členský stát oznámí zřízení svého národního koordinačního centra Komisi, která o tom neprodleně uvědomí ostatní členské státy a agenturu.

2. V rámci EUROSURu a aniž je dotčen článek 17, představuje národní koordinační centrum jediné kontaktní místo pro výměnu informací a spolupráci s ostatními národními koordinačními centry a agenturou.

3. Národní koordinační centrum:

- a) zajišťuje včasnou výměnu informací a včasnou spolupráci mezi všemi vnitrostátními orgány příslušnými pro ostrahu vnějších hranic, jakož i s jinými národními koordinačními centry a agenturou;
- b) zajišťuje včasnou výměnu informací s orgány činnými při pátrání a záchraně osob a s donucovacími, azylovými a imigračními orgány na vnitrostátní úrovni;
- c) přispívá k účelnému a účinnému řízení zdrojů a personálu;
- d) vytváří vnitrostátní situační obraz podle článku 9 a zajišťuje jeho funkčnost;
- e) podporuje plánování a provádění činností v oblasti ostrahy hranic na vnitrostátní úrovni;
- f) koordinuje vnitrostátní systém ostrahy hranic v souladu s vnitrostátním právem;
- g) přispívá k pravidelnému měření účinnosti činností v oblasti ostrahy hranic na vnitrostátní úrovni pro účely tohoto nařízení;
- h) koordinuje operativní opatření s jinými členskými státy, aniž jsou dotčeny pravomoci agentury a členských států.

4. Národní koordinační centrum je v provozu dvacet čtyři hodin denně a sedm dní v týdnu.

Článek 6

Agentura

1. Agentura:

- a) zřizuje komunikační síť EUROSURu podle článku 7 a zajišťuje její funkčnost;

- b) vytváří evropský situační obraz podle článku 10 a zajišťuje jeho funkčnost;
- c) vytváří společný předhraniční zpravodajský obraz podle článku 11 a zajišťuje jeho funkčnost;
- d) koordinuje společné využívání nástrojů ostrahy podle článku 12.

2. Pro účely odstavce 1 je agentura v provozu dvacet čtyři hodin denně a sedm dní v týdnu.

Článek 7

Komunikační síť

1. Agentura vytvoří komunikační síť a zajišťuje její funkčnost s cílem poskytovat komunikační a analytické nástroje a umožnit výměnu neutajovaných citlivých informací a utajovaných informací jak s národními koordinačními centry, tak mezi nimi navzájem, a to zabezpečeným způsobem a v téměř reálném čase. Tato síť je v provozu dvacet čtyři hodin denně a sedm dní v týdnu a umožňuje:

- a) dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací v téměř reálném čase;
- b) pořádání audiokonferencí a videokonferencí;
- c) zabezpečené nakládání s neutajovanými citlivými informacemi, jejich ukládání, přenos a zpracování;
- d) zabezpečené nakládání s utajovanými informacemi EU až do stupně utajení RESTREINT UE / EU RESTRICTED či do rovnocenné úrovně podle vnitrostátních klasifikací, jakož i zabezpečené ukládání, přenos a zpracování těchto informací, při zajištění toho, aby pro nakládání s utajovanými informacemi a jejich ukládání, přenos a zpracování byla vyhrazena samostatná a řádně akreditovaná část komunikační sítě.

2. Agentura poskytuje technickou podporu a zajišťuje, aby byla komunikační síť interoperabilní se všemi dalšími příslušnými komunikačními a informačními systémy, které agentura řídí.

3. Agentura provádí výměnu, zpracování a ukládání neutajovaných citlivých informací a utajovaných informací v komunikační síti v souladu s článkem 11d nařízení (ES) č. 2007/2004.

4. Národní koordinační centra provádějí výměnu, zpracování a ukládání neutajovaných citlivých informací a utajovaných

informací v komunikační síti v souladu s pravidly a normami, jež jsou rovnocenné pravidlům a normám stanoveným v jednacím řádu Komise ⁽¹⁾.

5. Orgány, agentury a další subjekty členských států, které komunikační síť používají, zajistí, aby byly při nakládání s utajovanými informacemi dodržovány bezpečnostní pravidla a normy, jež jsou rovnocenné pravidlům a normám, které používá agentura.

KAPITOLA II

Situační orientace

Článek 8

Situační obrazy

1. Vnitrostátní situační obrazy, evropský situační obraz a společný předhraniční zpravodajský obraz jsou vytvářeny shromažďováním, hodnocením, ověřováním, analýzou, interpretací, generováním, vizualizací a šířením informací.

2. Obrazy uvedené v odstavci 1 se skládají z těchto vrstev:

- a) vrstva týkající se událostí;
- b) operační vrstva;
- c) analytická vrstva.

Článek 9

Vnitrostátní situační obraz

1. Národní koordinační centrum vytváří vnitrostátní situační obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat všem orgánům příslušným na vnitrostátní úrovni pro ochranu, a zejména pro ostrahu vnějších hranic, účelné, přesné a včasné informace.

2. Vnitrostátní situační obraz je vytvářen z informací získaných z těchto zdrojů:

- a) vnitrostátní systém ostrahy hranic v souladu s vnitrostátním právem;
- b) stacionární a mobilní senzory, jež používají vnitrostátní orgány příslušné pro ostrahu vnějších hranic;
- c) hlídky v rámci ostrahy hranic a další kontrolní mise;
- d) místní, regionální a další koordinační centra;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 308, 8.12.2000, s. 26.

- e) jiné příslušné vnitrostátní orgány a systémy, včetně styčných úředníků, operačních center a kontaktních míst;
- f) agentura;
- g) národní koordinační centra v jiných členských státech;
- h) orgány třetích zemí, na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod a regionálních sítí uvedených v článku 20;
- i) systémy hlášení lodí, v souladu s jejich příslušnými právními základy;
- j) jiné příslušné evropské a mezinárodní organizace;
- k) další zdroje.

3. Vrstva vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí se skládá z těchto dílčích vrstev:

- a) dílčí vrstva údajů o nedovoleném překračování hranic zahrnující informace, které má národní koordinační centrum k dispozici a které se týkají incidentů spojených s ohrožením životů migrantů;
- b) dílčí vrstva údajů o přeshraniční trestné činnosti;
- c) dílčí vrstva údajů o krizových situacích;
- d) dílčí vrstva údajů o jiných událostech, která obsahuje informace o neidentifikovaných a podezřelých vozidlech, plavidlech a jiných dopravních prostředcích a osobách nacházejících se na vnějších hranicích dotčeného členského státu, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti, jakož i o dalších událostech, které mohou mít významný dopad na ochranu vnějších hranic.

4. Národní koordinační centrum přiřadí každému incidentu ve vrstvě vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí jedinou orientační úroveň dopadu v rozmezí od „nízké“ přes „střední“ až po „vysokou“. Všechny incidenty se oznamují agentuře.

5. Operační vrstva vnitrostátního situačního obrazu se skládá z těchto dílčích vrstev:

- a) dílčí vrstva údajů o vlastních prostředcích, včetně vojenských prostředků na podporu mise k prosazování práva, a operačních oblastech, která obsahuje informace o poloze, stavu a typu vlastních prostředků a o zapojených orgánech. Pokud jde o vojenské prostředky na podporu mise k prosazo-

vání práva, může národní koordinační centrum na žádost vnitrostátního orgánu příslušného pro tyto prostředky omezit přístup k těmto informacím podle zásady „vědět jen to nejnütnější“;

- b) dílčí vrstva údajů o prostředí, která obsahuje nebo zpřístupňuje informace o terénu a povětrnostních podmínkách na vnějších hranicích dotčeného členského státu.

6. Informace o vlastních prostředcích v operační vrstvě podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

7. Analytická vrstva vnitrostátního situačního obrazu se skládá z těchto dílčích vrstev:

- a) informační dílčí vrstva, která obsahuje údaje o hlavním vývoji a ukazatele, jež jsou relevantní pro účely tohoto nařízení;
- b) analytická dílčí vrstva, která zahrnuje analytické zprávy, trendy v hodnocení rizik, regionální monitoringy a informační sdělení, které jsou relevantní pro účely tohoto nařízení;
- c) zpravodajská dílčí vrstva, která obsahuje analyzované informace relevantní pro účely tohoto nařízení, a zejména pro přiřazení úrovně dopadu k jednotlivým úsekům vnějších hranic;
- d) dílčí vrstva snímků a geodat, která zahrnuje referenční snímky, podkladové mapy, potvrzení platnosti analyzovaných informací a analýzy změn (snímky z pozorování Země), jakož i údaje o detekci změn, georeferenční údaje a mapy propustnosti vnějších hranic.

8. Informace v analytické vrstvě a informace o prostředí v operační vrstvě vnitrostátního situačního obrazu mohou vycházet z informací, jež jsou obsaženy v evropském situačním obraze a ve společném předhraničním zpravodajském obraze.

9. Národní koordinační centra sousedních členských států vzájemně přímo a téměř v reálném čase sdílejí situační obraz sousedících úseků vnějších hranic týkající se:

- a) incidentů a dalších významných událostí, jež jsou obsaženy ve vrstvě týkající se událostí;
- b) zpráv obsahujících taktickou analýzu rizik, jež jsou uvedeny v analytické vrstvě.

10. Národní koordinační centra sousedních členských států mohou vzájemně přímo a téměř v reálném čase sdílet situační obraz sousedících úseků vnějších hranic týkající se polohy, stavu a typu vlastních prostředků působících v sousedících úsecích vnějších hranic, jak jsou uvedeny v operační vrstvě.

Článek 10

Evropský situační obraz

1. Agentura vytváří evropský situační obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat národním koordinačním centrům účinné, přesné a včasné informace a analýzy.

2. Evropský situační obraz je vytvářen z informací získaných z těchto zdrojů:

- a) z vnitrostátních situačních obrazů v rozsahu stanoveném tímto článkem,
- b) od agentury;
- c) od Komise, poskytující strategické informace o ochraně hranic, včetně informací o nedostacích v zajišťování ochrany vnějších hranic;
- d) od delegací a úřadů Unie;
- e) od jiných příslušných institucí a subjektů Unie a mezinárodních organizací uvedených v článku 18;
- f) z dalších zdrojů.

3. Vrstva evropského situačního obrazu týkající se událostí obsahuje informace o:

- a) incidentech a dalších událostech obsažených ve vrstvě vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí;
- b) incidentech a dalších událostech obsažených ve společném předhraničním zpravodajském obrazu;
- c) incidentech v operačním prostoru společné operace, pilotního projektu nebo zásahu rychlé reakce koordinovaných agenturou.

4. V evropském situačním obraze agentura zohlední úroveň dopadu, jakou danému incidentu přiřadilo národní koordinační centrum ve vnitrostátním situačním obraze.

5. Operační vrstva evropského situačního obrazu se skládá z těchto dílčích vrstev:

a) dílčí vrstva údajů o vlastních prostředcích, která obsahuje informace o poloze, času, stavu a typu prostředků, jež se účastní společných operací, pilotních projektů a zásahů rychlé reakce agentury, nebo jsou agentuře k dispozici, a dále informace o plánu nasazení, včetně operační oblasti, rozpisu hlídek a komunikačních kódů;

b) dílčí vrstva údajů o operacích, která obsahuje informace o společných operacích, pilotních projektech a zásazích rychlé reakce koordinovaných agenturou, včetně informací o mandátu mise, jejím umístění, stavu a trvání, dále informace o členských státech a jiných aktérech, denní a týdenní situační zprávy, statistické údaje a soubory informací pro sdělovací prostředky;

c) dílčí vrstva údajů o prostředí, která zahrnuje informace o terénu a povětrnostních podmínkách na vnějších hranicích.

6. Informace o vlastních prostředcích v operační vrstvě evropského situačního obrazu podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

7. Analytická vrstva evropského situačního obrazu je uspořádána stejným způsobem jako ve vnitrostátním situačním obraze uvedeném v čl. 9 odst. 7.

Článek 11

Společný předhraniční zpravodajský obraz

1. Agentura vytváří společný předhraniční zpravodajský obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat národním koordinačním centrům účinné, přesné a včasné informace a analýzy týkající se předhraniční oblasti.

2. Společný předhraniční zpravodajský obraz je vytvářen z informací získaných z těchto zdrojů:

a) od národních koordinačních center, včetně informací a zpráv získaných od styčných úředníků členských států prostřednictvím příslušných vnitrostátních orgánů;

b) od delegací a úřadů Unie;

c) od agentury, včetně informací a zpráv poskytovaných jejími styčnými úředníky;

d) od jiných příslušných institucí a subjektů Unie a mezinárodních organizací uvedených v článku 18;

e) od orgánů třetích zemí, na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod a regionálních sítí uvedených v článku 20, prostřednictvím národních koordinačních center;

f) z dalších zdrojů.

3. Společný předhraniční zpravodajský obraz může obsahovat informace, které jsou relevantní pro ostrahu vzdušných hranic a pro kontroly na hraničních přechodech na vnějších hranicích.

4. Vrstva týkající se událostí a operační a analytická vrstva společného předhraničního zpravodajského obrazu jsou uspořádány stejným způsobem jako v evropském situačním obraze uvedeném v článku 10.

5. Každému incidentu ve vrstvě společného zpravodajského předhraničního obrazu týkajícího se událostí přiřadí agentura jedinou orientační úroveň dopadu. Agentura informuje národní koordinační centra o veškerých incidentech v předhraniční oblasti.

Článek 12

Společné využívání nástrojů ostrahy

1. Agentura koordinuje společné využívání nástrojů ostrahy s cílem pravidelně, spolehlivě a nákladově efektivním způsobem zajišťovat národním koordinačním centrům i pro svou potřebu informace o ostraze na vnějších hranicích a v předhraniční oblasti.

2. Agentura poskytne národnímu koordinačnímu centru na požádání informace o vnějších hranicích žadajícího členského státu a o předhraniční oblasti, jež mohou být získány:

- a) ze selektivního monitorování určených přístavů a úseků pobřeží třetí země, které byly na základě analýzy rizik a informací označeny jako místa, která slouží k naložování na plavidla nebo k nástupu do jiných dopravních prostředků, které jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti, nebo jako místa tranzitu těchto plavidel a dopravních prostředků;
- b) ze sledování plavidel nebo jiných dopravních prostředků pohybujících se na volném moři, u nichž existuje podezření nebo o nichž bylo zjištěno, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti;
- c) z monitorování určených oblastí v námořním prostoru s cílem odhalit, identifikovat a sledovat plavidla a jiné dopravní prostředky, u nichž existuje podezření nebo o nichž bylo zjištěno, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti;
- d) z hodnocení prostředí v určených oblastech v námořním prostoru a na vnějších pozemních hranicích za účelem optimalizace monitorování a hlídkování;

e) ze selektivního monitorování určených předhraničních oblastí na vnějších hranicích, které byly na základě analýzy rizik a informací označeny jako potenciální výchozí nebo tranzitní oblasti pro nedovolené přistěhovalectví či přeshraniční trestnou činnost.

3. Za účelem poskytování informací podle odstavce 1 agentura kompiluje a analyzuje údaje, které mohou být získány z těchto systémů, senzorů a platform:

- a) ze systémů hlášení lodí, v souladu s jejich příslušnými právními základy;
- b) ze satelitních snímků;
- c) ze senzorů instalovaných na vozidlech, plavidlech nebo jiných dopravních prostředcích.

4. Agentura může zamítnout žádost národního koordinačního centra z technických, finančních nebo provozních důvodů. O důvodech takového zamítnutí agentura národní koordinační centrum včas uvědomí.

5. Nástroje ostrahy podle odstavce 2 může agentura použít z vlastního podnětu ke shromažďování informací, které jsou relevantní pro společný zpravodajský předhraniční obraz.

Článek 13

Zpracování osobních údajů

1. Zpracování osobních údajů za použití vnitrostátního situačního obrazu se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES, rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV a příslušnými vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů.

2. Evropský situační obraz a společný předhraniční zpravodajský obraz smějí být použity pouze pro zpracování osobních údajů týkajících se registračních čísel lodí.

Tyto údaje se zpracovávají v souladu s článkem 11ca nařízení (ES) č. 2007/2004. Zpracovávají se pouze pro účely odhalování, identifikace a sledování plavidel, jakož i pro účely uvedené v čl. 11c odst. 3 uvedeného nařízení. Po uplynutí sedmi dnů od obdržení agenturou, nebo je-li pro sledování plavidla třeba dodatečné doby, po uplynutí dvou měsíců od obdržení agenturou se tyto údaje automaticky vymažou.

KAPITOLA III

Schopnost reakce

Článek 14

Určení úseků vnějších hranic

Pro účely tohoto nařízení rozdělí každý členský stát své vnější pozemní a námořní hranice na hraniční úseky a oznámí je agentuře.

Článek 15

Přiřazení úrovní dopadů jednotlivým úsekům vnějších hranic

1. Na základě vlastní analýzy rizik a po dohodě s dotčeným členským státem agentura přiřadí každému z úseků vnějších pozemních a námořních hranic členských států některou z níže uvedených úrovní dopadu nebo změni jeho úroveň dopadu:

- a) nízkou úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném hraničním úseku dochází, na bezpečnost hranic nevýznamný dopad;
- b) střední úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném hraničním úseku dochází, na bezpečnost hranic mírný dopad;
- c) vysokou úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném hraničním úseku dochází, na bezpečnost hranic významný dopad.

2. Národní koordinační centrum na základě informací obsažených ve vnitrostátním situačním obraze pravidelně vyhodnocuje, zda je úroveň dopadu u některého z hraničních úseků třeba změnit.

3. Úrovně dopadu přiřazené vnějším hranicím agentura vyznačí v evropském situačním obraze.

Článek 16

Reakce odpovídající jednotlivým úrovním dopadu

1. Členské státy zajistí, aby ostraha na úsecích vnějších hranic odpovídala přiřazeným úrovním dopadu takto:

a) je-li úseku vnějších hranic přiřazena nízká úroveň dopadu, vnitrostátní orgány příslušné pro ostrahu vnějších hranic zajistí pravidelnou ostrahu na základě analýzy rizik a zabezpečí, aby byl v příhraniční oblasti udržován v pohotovosti dostatečný počet personálu a zdrojů pro účely sledování, identifikace a zadržení;

b) je-li úseku vnějších hranic přiřazena střední úroveň dopadu, vnitrostátní orgány příslušné pro ostrahu vnějších hranic vedle opatření přijatých podle písmene a) zajistí, aby na tomto úseku hranice byla v oblasti ostrahy přijata vhodná opatření. Přijetí těchto opatření v oblasti ostrahy se oznamuje národnímu koordinačnímu centru. Národní koordinační centrum koordinuje veškerou podporu poskytovanou v souladu s čl. 5 odst. 3;

c) je-li úseku vnějších hranic přiřazena vysoká úroveň dopadu, dotčený členský stát vedle opatření přijatých podle písmene b) zajistí prostřednictvím národního koordinačního centra, aby byla vnitrostátním orgánům působícím na tomto úseku vnějších hranic poskytnuta nezbytná podpora a aby byla v oblasti ostrahy přijata zesílená opatření. Uvedený členský stát může agenturu požádat o podporu v souladu s podmínkami pro zahájení společných operací nebo zásahů rychlé reakce stanovenými v nařízení (ES) č. 2007/2004.

2. O opatřeních přijatých na vnitrostátní úrovni podle odst. 1 písm. c) národní koordinační centrum pravidelně informuje agenturu.

3. Je-li úseku vnějších hranic, který přiléhá k hraničnímu úseku jiného členského státu nebo jiné země, se kterou byly uzavřeny dohody nebo zavedeny regionální sítě podle článků 19 a 20, přiřazena střední nebo vysoká úroveň dopadu, národní koordinační centrum kontaktuje národní koordinační centrum tohoto sousedního členského státu nebo příslušný orgán sousední země a vynasází se koordinovat nezbytná přeshraniční opatření.

4. V reakci na žádost podanou členským státem podle odst. 1 písm. c) ho může agentura podpořit především:

a) přednostním zacházením při společném používání nástrojů ostrahy;

b) koordinací nasazení evropských jednotek pohraniční strážie v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;

c) zajištěním nasazení technického vybavení, které má agentura k dispozici, v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;

d) koordinací případné další podpory, kterou nabídnou jiné členské státy.

5. Přiřazení úrovně dopadu a odpovídající opatření přijatá na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie vyhodnocuje agentura spolu s dotčeným členským státem ve svých zprávách o analýze rizik.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Přidělení úkolů dalším orgánům v členských státech

1. Členské státy mohou pověřit regionální, místní, věcně specializované nebo jiné orgány, které mohou přijímat operativní rozhodnutí, aby v rámci své působnosti zajišťovaly situační orientaci a schopnost reakce, včetně úkolů a pravomocí podle čl. 5 odst. 3 písm. c), e) a f).

2. Rozhodnutí členských států přidělit úkoly podle odstavce 1 nesmí mít vliv na schopnost národního koordinačního centra spolupracovat a vyměňovat si informace s ostatními národními koordinačními centry a agenturou.

3. V předem vymezených případech stanovených na vnitrostátní úrovni může národní koordinační centrum pověřit orgán uvedený v odstavci 1 předáváním a výměnou informací s regionálními orgány nebo národním koordinačním centrem jiného členského státu nebo s příslušnými orgány třetí země za předpokladu, že o tomto předávání a výměně informací bude pravděpodobně informovat vlastní národní koordinační centrum.

Článek 18

Spolupráce agentury se třetími stranami

1. Agentura využívá v mezích svých příslušných právních rámců existující informace, kapacity a systémy, jež mají k dispozici jiné orgány, instituce a subjekty Unie a mezinárodní organizace.

2. V souladu s odstavcem 1 agentura spolupracuje zejména s těmito orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi:

a) s Evropským policejním úřadem (Europol) za účelem výměny informací o přeshraniční trestné činnosti, jež mají být zahrnuty do evropského situačního obrazu;

b) se satelitním střediskem Evropské unie, Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu při zajišťování společného využívání nástrojů ostrahy;

c) s Komisí, Evropskou službou pro vnější činnost a institucemi a jinými subjekty Unie včetně Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, jež mohou agentuře poskytovat informace, které jsou relevantní pro zajišťování funkčnosti evropského situačního obrazu a společného zpravodajského předhraničního obrazu;

d) s mezinárodními organizacemi, jež mohou agentuře poskytovat informace, které jsou relevantní pro zajištění funkčnosti evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu.

3. V souladu s odstavcem 1 může agentura spolupracovat s Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (Centrum pro námořní analýzu a operace – narkotika, MAOC-N) a Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée (Centrum pro boj proti obchodování s narkotiky ve Středomoří, CeCLAD-M) za účelem výměny informací o přeshraniční trestné činnosti, jež mají být zahrnuty do evropského situačního obrazu.

4. Výměna informací mezi agenturou, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi podle odstavců 2 a 3 se uskutečňuje prostřednictvím komunikační sítě podle článku 7 nebo jiných komunikačních sítí, které splňují kritéria dostupnosti, důvěrnosti a integrity.

5. Spolupráce mezi agenturou, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi podle odstavců 2 a 3 se řídí pracovními ujednáními v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004 a příslušným právním základem dotčené instituce nebo subjektu Unie či mezinárodní organizace. Pokud jde o nakládání s utajovanými informacemi, tato ujednání stanoví, že dotčená instituce nebo subjekt Unie či mezinárodní organizace dodržuje bezpečnostní pravidla a normy rovnocenné pravidlům a normám, které používá agentura.

6. Instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v odstavcích 2 a 3 využívají informace získané v souvislosti s EUROSUREM pouze v mezích svých právních rámců a v souladu se základními právy, včetně požadavků na ochranu údajů.

Článek 19

Spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím

1. Pro účely tohoto nařízení může výměna informací a spolupráce s Irskem a se Spojeným královstvím probíhat na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod mezi Irskem nebo Spojeným královstvím a jedním či více sousedními členskými státy nebo prostřednictvím regionálních sítí založených na těchto dohodách. Kontaktními místy pro výměnu informací s odpovídajícími orgány Irska a Spojeného království v EUROSURu jsou národní koordinační centra členských států. Tyto dohody se po uzavření oznámí Komisi.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 se omezí na následující výměnu informací mezi národním koordinačním centrem členského státu a odpovídajícím orgánem Irska nebo Spojeného království:

- a) informace obsažené ve vnitrostátním situačním obraze členského státu v rozsahu, v jakém jsou předávány agentuře pro účely evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu,
- b) informace shromážděné Irskem a Spojeným královstvím, které jsou relevantní pro účely evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu,
- c) informace podle čl. 9 odst. 9.

3. Informace poskytnuté v souvislosti s EUROSUREm agenturou nebo členským státem, který není stranou žádné z dohod podle odstavce 1, nelze sdílet s Irskem nebo Spojeným královstvím bez předchozího souhlasu agentury nebo tohoto členského státu. Členské státy a agentura jsou povinny odmítnutí sdílení daných informací s Irskem nebo Spojeným královstvím respektovat.

4. Informace vyměněné podle tohoto článku nesmějí být dále předány ani sděleny třetím zemím či jiným třetím stranám.

5. Dohody uvedené v odstavci 1 musí obsahovat ustanovení o finančních nákladech vzniklých v souvislosti s účastí Irska a Spojeného království na provádění uvedených dohod.

Článek 20

Spolupráce se sousedními třetími zeměmi

1. Pro účely tohoto nařízení mohou členské státy vyměňovat informace a spolupracovat s jednou nebo více sousedními třetími zeměmi. Tato výměna informací a tato spolupráce probíhají na základě dvoustranných nebo mnohostranných

dohod nebo prostřednictvím regionálních sítí zřízených na základě uvedených dohod. Kontaktními místy pro výměnu informací se sousedními třetími zeměmi jsou národní koordinační centra členských států.

2. Každou dohodu uvedenou v odstavci 1 oznámí dotčený členský stát před jejím uzavřením Komisi, která ověří, zda jsou ustanovení této dohody, která se týkají EUROSURu, slučitelná s tímto nařízením. Po uzavření této dohody ji členské státy oznámí Komisi, která o tom uvědomí Evropský parlament, Radu a agenturu.

3. Dohody uvedené v odstavci 1 musí být v souladu s příslušným právem v oblasti základních práv a mezinárodní ochrany na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni, včetně Listiny základních práv Evropské unie a Úmluvy o právním postavení uprchlíků, zejména pokud jde o zásadu zákazu navracení.

4. Výměna osobních údajů se třetími zeměmi v rámci EUROSURu je přísně omezena na úroveň, která je naprosto nezbytná pro účely tohoto nařízení. Probíhá v souladu se směrnici 95/46/ES, rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV a příslušnými vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů.

5. Výměna informací podle odstavce 1, jejímž prostřednictvím jsou třetí zemi poskytovány informace, které by mohly být využity k identifikaci osob nebo skupin osob, jejichž žádost o přístup k mezinárodní ochraně se v daném okamžiku posuzuje nebo které čelí vážnému riziku mučení, nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu nebo dalšího porušování základních práv, je zakázána.

6. Výměna informací podle odstavce 1 musí probíhat v souladu s podmínkami dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených se sousedními třetími zeměmi.

7. Informace poskytnuté v souvislosti s EUROSUREm agenturou nebo členským státem, který není stranou žádné z dohod podle odstavce 1, nelze sdílet se třetí zemí podle takové dohody bez předchozího souhlasu agentury nebo tohoto členského státu. Členské státy a agentura jsou povinny odmítnutí sdílení daných informací s dotčenou třetí zemí respektovat.

8. Informace vyměněné podle tohoto článku nesmějí být dále předány ani sděleny třetím zemím či jiným třetím stranám.

9. Pokud byly informace získány prostřednictvím společného využívání nástrojů ostrahy, vztahují se na jejich výměnu se třetími zeměmi právní předpisy a pravidla pro tyto nástroje, jakož i příslušná ustanovení směrnice 95/46/ES, nařízení (ES) č. 45/2001 a rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV.

Článek 21**Příručka**

1. Komise v úzké spolupráci se členskými státy, agenturou a jinými příslušnými institucemi a subjekty Unie vypracuje praktickou příručku pro uplatňování a řízení EUROSURu (dále jen „příručka“). Příručka obsahuje technické a operativní pokyny, doporučení a osvědčené postupy týkající se mimo jiné spolupráce se třetími zeměmi. Komise příručku přijme ve formě doporučení.

2. Komise může po konzultaci se členskými státy a agenturou rozhodnout, že v souladu s pravidly stanovenými v jednacím řádu Komise některé části příručky podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

Článek 22**Sledování a hodnocení**

1. Agentura a členské státy pro účely tohoto nařízení zajistí, aby byly zavedeny postupy pro monitorování technických a operačních funkcí EUROSURu z hlediska cílů, které spočívají v dosažení náležité situační orientace a schopnosti reakce na vnějších hranicích, jakož i pro monitorování dodržování základních práv včetně zásady zákazu navracení.

2. Zprávu o fungování EUROSURu předloží agentura Evropskému parlamentu a Radě do 1. prosince 2015 a poté každé dva roky.

3. Celkové hodnocení EUROSURu předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do 1. prosince 2016 a poté každé čtyři roky. Toto hodnocení bude zahrnovat posouzení dosažených výsledků v porovnání s vytyčenými cíli, posouzení toho, zda nadále platí základní odůvodnění, posouzení uplatňování tohoto nařízení členskými státy a agenturou, posouzení dodržování základních práv a posouzení dopadu tohoto nařízení na tato práva. Zahrne i hodnocení z hlediska nákladů a přínosů. Uvedené hodnocení bude případně doplněno vhodnými návrhy na změnu tohoto nařízení.

4. Členské státy poskytnou agentuře informace nezbytné k vypracování zprávy podle odstavce 2.

Agentura poskytne Komisi informace nezbytné k vypracování hodnocení podle odstavce 3.

Článek 23**Změny nařízení (ES) č. 2007/2004**

Nařízení (ES) č. 2007/2004 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) poskytuje nezbytnou pomoc při rozvíjení a provozování Evropského systému ostrahy hranic, případně při vytváření společného prostředí pro sdílení informací, včetně zajišťování interoperability systémů, a to zejména vytvářením, provozováním a koordinováním rámce EUROSURu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 (*)

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR) (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 11).“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11ca**Zpracování osobních údajů v rámci EUROSURu**

Agentura může zpracovávat osobní údaje v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 1052/2013, který se použije v souladu s opatřeními uvedenými v článku 11a tohoto nařízení. Při zpracovávání těchto údajů jsou zejména dodržovány zásady nezbytnosti a přiměřenosti a osobní údaje zpracovávané agenturou nesmějí být předány ani sděleny třetím zemím.“

Článek 24**Vstup v platnost a použitelnost**

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

2. Toto nařízení se použije ode dne 2. prosince 2013.

3. Bulharsko, Estonsko, Řecko, Španělsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Finsko zřídí národní koordinační centra podle článku 5 ode dne 2. prosince 2013.

Ostatní členské státy zřídí národní koordinační centra podle článku 5 ode dne 1. prosince 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

Při zavádění, provozování a zajišťování funkčnosti jednotlivých složek rámce EUROSURu se berou v úvahu tyto zásady:

- a) Zásada zájmových společenství: národní koordinační centra tvoří společně s agenturou zvláštní zájmová společenství pro sdílení informací a spolupráci v rámci EUROSURu. Zájmová společenství slouží k organizaci jednotlivých národních koordinačních center a agentury, aby mohly provádět výměnu informací za účelem sledování společných cílů, požadavků a zájmů.
 - b) Zásady jednotné správy a využití stávajících struktur: agentura zajišťuje vzájemnou provázanost jednotlivých složek EUROSURu a za tímto účelem mimo jiné vydává pro národní koordinační centra doporučení, poskytuje jim podporu a posiluje informační a technickou interoperabilitu. Rámec EUROSURu využívá v maximální možné míře stávající systémy a kapacity s cílem optimalizovat využívání souhrnného rozpočtu Unie a vyhnout se zdvojení činností. V této souvislosti se EUROSUR zřizuje v plném souladu s CISE, a tím přispívá ke koordinovanému a nákladově efektivnímu přístupu k meziodvětvové výměně informací v Unii, z něhož má rovněž prospěch.
 - c) Zásady sdílení a zabezpečení informací: informace poskytované v rámci EUROSURu jsou k dispozici všem národním koordinačním centrům a agentuře, nejsou-li stanovena či dohodnuta zvláštní omezení. Národní koordinační centra zajistí dostupnost, důvěrnost a integritu informací vyměňovaných na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni. Agentura zajistí dostupnost, důvěrnost a integritu informací vyměňovaných na evropské a mezinárodní úrovni.
 - d) Zásada orientace na služby a zásada standardizace: jednotlivé kapacity EUROSURu jsou provozovány na základě přístupu orientovaného na služby. Agentura zajišťuje, aby se rámec EUROSURu v maximální možné míře opíral o mezinárodně dohodnuté standardy.
 - e) Zásada pružnosti: organizace, informace a technologie jsou koncipovány tak, aby účastníkům EUROSURu umožňovaly pružně a strukturovaně reagovat na měnící se situaci.
-

Prohlášení Rady

EUROSUR přispěje ke zlepšení ochrany a záchrany životů migrantů. Rada připomíná, že pátrání a záchrana na moři spadají do pravomoci vykonávané členskými státy v rámci mezinárodních úmluv.
